

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 8 sierpnia 1876.

94.

Rozporządzenie całego ministerstwa z d. 5 sierpnia 1876.

którem ogłasza się Porządek czynności c. k. Trybunału administracyjnego.

Zamieszczony poniżej Porządek czynności Trybunału administracyjnego, na mocy §-fu 46-go, ustęp 2 ustawy z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876) przez tenże c. k. Trybunał administracyjny, ułożony a Najwyższem postanowieniem z dnia 4 sierpnia 1876, zatwierdzony, nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayr** r. w. **Glaser** r. w.
Unger r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w.
Ziemiałkowski r. w. **Mannsfeld** r. w.

Porządek czynności,

c. k. Trybunału administracyjnego.

§. 1.

Czynnościami Trybunału administracyjnego kieruje i nadzór nad ich sprawowaniem wykonywa Prezes lub jego zastępca w duchu ustawy z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876), przepisu o wewnętrznem urządzeniu Trybunału administracyjnego (§§. 11, 12 i 46 tej ustawy) i niniejszego Porządku.

§. 2.

Senaty stałe (skarbowe) do spraw dotyczących się podatków i opłat, stosownie do §-fu 13-go ustawy, zaprowadzić się mające, utworzone będą z członków, których Prezes stałe do tego wyznaczy.

Wyznaczyć należy w tym celu najmniej przewodniczącego, sześciu radeów i dwóch zastępców.

Przewodnictwo w senacie skarbowym Prezes może objąć sam lub powierzyć prezesowi senatu.

Gdyby przewodniczącego takiego senatu zaskoczyła przeszkoda, zastąpi go ten z radeów należących do senatów skarbowych, który jest stopniem najstarszy.

§. 3.

Utworzenie innych senatów zostawia się uznaniu Prezesa w granicach przepisów ustawy i Porządku czynności.

Do senatów tych powołać można na członków według potrzeby także radeów, należących do senatów skarbowych.

§. 4.

Każdy senat, powołany do rozstrzygnięcia a w szczególności do wydania orzeczenia stósownie do §-fu 36-go ustawy (senat rozprawowy) jeżeli przewiduje się, że będzie miał orzekać, co do ważności rozporządzenia, złożony być powinien poprzednio z sześciu radeów i przewodniczącego, na co wzgląd mieć powinien Prezes i ten senat, który wydać ma uchwałę stosownie do §-fu 22-go.

§. 5.

Gdy przewodniczący senatu mniema, że wniosek, za którym oświadczyła się większość głosujących, sprzeciwia się ustawie z dnia 22 października 1875 lub Porządkowi czynności, natenczas, z wyjątkiem określonym w §-fie 27-ym oddać należy rzecz pod rozstrzygnięcie pełnego zgromadzenia Trybunału administracyjnego.

§. 6.

Z wyjątkami w §§-ach 9-ym i 27-ym określonymi, oddać należy rzecz pod rozstrzygnięcie pełnego zgromadzenia i wtedy, gdy senat lub jego przewodniczący uzna, że zdanie większości głosów sprzeciwia się dawniejszemu rozstrzygnięciu Trybunału administracyjnego, tyczącemu się przedmiotu wziętego pod obradę.

§. 7.

Dla uniknięcia sprzeczności w uchwałach lub z innych ważnych przyczyn, Prezes Trybunału administracyjnego jest także mocen odsyłać do pełnego zgromadzenia przed obradą lub w ciągu tejże pytania ogólnego znaczenia, w których chodzi o zasadę, z przerzeczonymi wyjątkami.

Jeżeli przypadki takie zdarzą się w senacie, którego przewodniczącym nie jest Prezes, przewodniczący uczynić może wniosek do Prezesa, aby przepis ten został zastosowany.

§. 8.

Zgromadzenie pełne składa się zwyczajnie z wszystkich członków Trybunału administracyjnego.

Do wydania uchwały potrzebna jest obecność najmniej trzech czwartych części członków.

Prezesi senatów mają prawo głosowania na zgromadzeniu pełnem, prócz tego z nich, który zastępuje Prezesa.

Ilość głosujących obecnych, nie licząc przewodniczącego, powinna być parzysta, a jeżeli zgromadzenie pełne rozstrzyga w zastępstwie senatu (§. 13 ustawy), składać się ma najmniej w połowie z członków do urzędu sędziowskiego uzdolnionych.

Jeżeli będzie tego potrzeba dla wyrównania rzeczonego stosunku w jakimkolwiek względzie, ten z członków na którego padnie los, wstrzyma się od uczestnictwa w obradzie i głosowaniu.

Drogą losowania wykluczani być nie mogą prezesi senatów, jakoteż referenci i spółreferenci, a mianowicie ci ostatni wtedy, gdy chodzi o sprawy w których mają referować.

§. 9.

Pytania i sprawy, w których orzekać się ma co do stosowania ustaw i innych przepisów, dotyczących się podatków i opłat, odsyła się nie do pełnego zgromadzenia wszystkich członków Trybunału administracyjnego, lecz do pełnego zgromadzenia tych wszystkich, którzy należą do stałych senatów skarbowych jako ich członkowie lub zastępcy.

Tu stosują się odpowiednio przepisy §-fu 8-go.

§. 10.

Jeżeli Trybunałowi administracyjnemu nie jest wiadomy adres żalącego się i jeżeli żaden inny pełnomocnik do odbierania doręczeń nie jest wymieniony, wszystkie załatwienia doręczane będą adwokatowi, który dał swój podpis w zażaleniu (§. 18, ustęp 2 ustawy). •

§. 11.

Jeżeli w przedmiocie, pod rozstrzygnięcie wziętym, interesowane są i inne osoby, prócz tych, przeciw którym zażalenie jest wymierzone (§§. 19 i 27 ustawy), a ich nazwisko lub mieszkanie nie jest wiadome, Trybunał administracyjny wywiązać się może z obowiązku, w §-fie 27-ym ustawy, przepisanego, jeżeli uzna to za stosowne, przez jednorazowe ogłoszenie, umieścić się mające w gazecie urzędowej odpowiedniego kraju.

§. 12.

Obradę nad jakimkolwiek przedmiotem zaczyna referent wyłuszczeniem stanu sprawy i wnosi jak ma być załatwiona.

Jeżeli był wyznaczony spółreferent, tenże objawia zdanie swoje zaraz po referencie.

Następnie przewodniczący otwiera rozprawę i daje głos mającym prawo głosowania, w takim porządku, w jakim go żądają.

Na rozprawie czyni się i uzasadnia wnioski odmiennej treści.

Gdy nikt głosu nie żąda, lub gdy rozprawa się skończy, przewodniczący zarządza głosowanie nad podanymi wnioskami.

§. 13.

Nad którymi pytaniami i w jakim porządku ma się głosować, o tem orzeka przewodniczący.

Wszakże, na wniosek każdego z członków głosujących, zgromadzenie może i w tym względzie naradzić się i wydać uchwałę.

Radey dawać mają głosy podług stopnia służbowego, poczynając od najstarszego.

Na zgromadzeniu pełnem, Prezesi senatów, zasiadając z prawem głosowania, dają głosy po wszystkich radcach a to młodszy przed starszym.

Głosowanie odbywa się bez uzasadnienia.

§. 14.

Uchwały wydają się bezwzględna większością głosów.

Gdy głosy dzielą się równo pomiędzy dwa zdania, albo, gdy jedno z więcej zdań, ma za sobą najmniej połowę wszystkich głosów, natenczas przydujący obowiązany jest dać także swój głos.

Jeżeli w jednym z tych przypadków przystąpi on do tego zdania, które ma już za sobą połowę głosów, tedy to zdanie staje się uchwałą.

Jeżeli w przypadkach, w §§-fach 40 i 41-ym ustawy, wzmiankowanych, lub jakichkolwiek innych, zdania, między które głosy podzieliły się równo, różnią się od siebie tylko co do stosunków wielkości: przewodniczący przyjąć może wielkość średnią.

Chociażby nie zachodził przypadek w którym przewodniczący obowiązany jest do dania głosu, ma on prawo objawić zdanie swoje po wydaniu uchwały i podać je do protokołu.

§. 15.

Gdyby żadne zdanie nie miało za sobą bezwzględnej większości głosów, głosuje się na nowo, rozdrabniając podane wnioski, jeżeli tego potrzeba, na więcej pytań częściowych.

§. 16.

Uchwała, wydana co do jednego pytania częściowego, służyć ma za podstawę obrady i uchwał co do wszystkich następnych pytań częściowych, w tym sposobie, że gdy się do tych ostatnich przystępuje, natenczas i ci głosujących, którzy nie zgadzali się na poprzednią uchwałę, przyjąć mają takową za podstawę także i ich obowiązującą i na tej podstawie dawać głosy co do następnych pytań częściowych.

§. 17.

W podobny sposób (§§. 12 aż do 16) postępować należy gdy się ma ustanowić powody rozstrzygnięcia.

§. 18.

Gdy jeden z głosujących chce dany głos odwołać, powinien o tem oznajmić przed zamknięciem posiedzenia. Jeżeli przez to stosunek głosów zmieni się w ten sposób, że wydana uchwała nie ma już za sobą bezwzględnej większości głosów, zarządzić należy nowe głosowanie. W przypadku tym może też być uchwalone ponowienie rozprawy.

§. 19.

Wynik głosowania zapisuje sekretarz na referacie lub na przyłączonych arkuszach.

Oprócz daty obrad i nazwisk wszystkich obecnych, pismo to zawierać powinno dokładny obraz postępowania podczas głosowania.

Zapisuje się wszystkie wnioski, które podano i głosujących, którzy za nimi głosowali.

Każdemu głosującemu wolno podać na piśmie powody swojego zażalenia i żądać, aby pismo to było dołączone do opisu głosowania.

Przewodniczący sprawdzić powinien zapiski sekretarza i takowe, zarządziwszy jeśli potrzeba ich sprostowanie, podpisem swoim potwierdzić.

§. 20.

Jeżeli chodzi o zarządzenia przygotowawcze i rozstrzygnięcia incydentalne (§. 13 ustęp 4 ustawy), zarządzane być może głosowanie drogą pisemną bez zgromadzenia się na posiedzenie. Ale jeżeli dwaj głosujący radcy różnić się będą w zdaniu, w każdym razie zwołać należy do tego posiedzenie.

§. 21.

Załatwienia, uczynić się mające na podstawie wydanych uchwał, zredegowane być powinny zwyczajnie przez referenta a jeżeli w sprawie głównej wydaną została uchwała przeciwna jego zdaniu, przez tego z głosujących, którego wniosek wyniesiony został do uchwały.

Obowiązkiem jest przewodniczącego zbadać czy układ załatwienia zgadza się z uchwałą.

§. 22.

O zamknięciu postępowania przygotowawczego pisemnego i odesłaniu sprawy na rozprawę publiczną i ustną (§. 28 ustawy) stanowi się na przedstawienie referenta przez uchwałę rady.

§ 23.

Rzeczy urzędowe, których załatwienie nie wywiera wpływu stanowczego na prawo osób interesowanych, jeżeli ani w ustawie ani w Porządku czynności nie jest przepisane aby brane były pod obradę, załatwiać można bez obrady (jako bieżące), o ile Prezes zgadza się z wnioskiem referenta.

§. 24.

Adwokaci, stawający jako obrońcy stron, jakoteż pełnomocnicy władz, korporacyj i gmin (§. 31 ustawy) udowodnić powinni należycie uprawnienie swoje do zastępstwa.

§. 25.

Na rozprawie ustnej najprzód referent odczytuje swoją relacyą ułożoną na piśmie.

W takowej podaje się obraz istotnego stanu rzeczy, przytoczone powody zażalenia, jakoteż, jeżeli są, wywody odporne władz administracyjnych i stron pozwanych, natomiast nie wyjawia się wcale zdania, jak rzecz należałoby rozstrzygnąć.

Następnie daje się głos żalącemu się, potem obrońcy władzy administracyjnej pozwanej, a po nim osobom spółinteresowanym, jeżeli są.

Pozwanym należy się w każdym razie prawo przemówienia na końcu.

§. 26.

Interesowanym wolno dla zabezpieczenia praw swoich żądać aby oddzielne ustępy ściślej określone zostały w protokóle rozprawy ustnej spisać się mającym (§. 42 ustęp 1 ustawy).

Na żądanie osoby interesowanej, przewodniczący zarządzić ma natychmiast odczytanie oddzielnych ustępów gdy chodzi o ściślejsze określenie w układzie słownym.

§. 27.

Nad orzeczeniem, wydać się mającem na podstawie rozprawy ustnej, narażać się i takowe uchwalić mają tylko ci członkowie Trybunału administracyjnego, którzy byli obecni na całej rozprawie ustnej.

Przepisy §§-fów 5, 6, 7 i 9 nie odnoszą się do uchwał tego senatu.

§. 28.

Jeżeli na rozprawie ustnej pokaże się, że trzeba będzie rozstrzygnąć wątpliwość co do ważności rozporządzenia, a senat rozprawowy nie składa się z sześciu radców i przewodniczącego, rozprawę natychmiast przerwać należy i wyznaczyć dla tej sprawy nową rozprawę z wzmocnionym senatem.

Nowa rozprawa odbyć się ma także i wtedy, gdy na obradzie która nastąpi po rozprawie ustnej (§. 36 ustawy), poruszona będzie wątpliwość ważności rozporządzenia i w skutku tego senat rozprawowy uchwali ponowienie rozprawy przed wzmocnionym senatem.

§. 29.

Na naradzie w §-fie 27-ym wzmiankowanej najprzód referent uczynić ma wniosek co do uchwał wydać się mających.

Co się tyczy formy obradowania, głosowania i uchwalenia, co się tyczy treści i uwierzytelnienia protokołu (§. 42 ustęp 2 ustawy), jakoteż co się tyczy wygotowania orzeczenia, w tej mierze stosują się przepisy §§-fów 12-go aż do 18-go, 19-go ustęp 2 aż do 5 i 21-go.

§. 30.

Rozstrzygnięcia wydane przez zgromadzenie pełne i zgromadzenie senatów skarbowych (§. 9), jakoteż wszelkie rozstrzygnięcia, dotyczące się ważności rozporządzenia, zachowywać należy w oddzielnych zbiorach.

Nadto wszystkie rozstrzygnięcia te powinny być powielone i rozdane między wszystkich członków Trybunału administracyjnego.

§. 31.

Co się tyczy znoszenia się Trybunału administracyjnego z władzami i stronami, jakoteż, co się tyczy sprawowania władzy policyjnej na posiedzeniu (§. 32 ustawy), tudzież, co się tyczy urzędzenia i zawiadostwa urzędów pomocniczych, jakoteż pod względem całego wewnętrznego biegu czynności, stosowane być mają odpowiednie przepisy ustawowe istniejące dla sądów zwyczajnych.

§. 32.

Trybunałowi administracyjnemu wolno czynić wnioski dotyczące się zmiany tego Porządku czynności. Wnioski tego rodzaju wzięte być mają pod rozprawę na pełnym zgromadzeniu Trybunału administracyjnego i przedstawione za pośrednictwem rady ministrów Cesarzowi do zatwierdzenia (§. 46 ustawy).

§. 33.

Gdzie w niniejszym Porządku jest mowa o ustawie bez bliższego oznaczenia, tam miano na myśli ustawę z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z roku 1876), o ustanowieniu Trybunału administracyjnego.

95.

Rozporządzenie całego ministerstwa z d. 5 sierpnia 1876,

którem w zastósowaniu się do ustawy z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876), §. 46 ustęp 1, wydają się przepisy, tyczące się wewnętrznego urzędzenia c. k. Trybunału administracyjnego, tudzież osób, które przy takowym mają być zamianowane.

1. Kierownictwo Trybunału administracyjnego sprawuje Prezes onegoż a w jego nieobecności, lub gdyby go zaskoczyła przeszkoda, prezes senatu najstarszy stopniem. Gdyby i prezesi senatów byli przeszkodą zaskoczeni, kierownictwo objąć ma radaea dworu stopniem najstarszy.

2. Prezesowi lub jego zastępcy służy w szczególności prawo wyznaczania czynności radcom i urzędnikom pomocniczym do służby koncepcyjnej i manipulacyjnej, tudzież prawo wybierania w ważnych przypadkach spółreferenta. Wyznacza on tak ilość posiedzeń i rozpraw, jak nie mniej czas i miejsce tychże. Do niego należy tworzenie osobnych senatów z zachowaniem przepisów zawartych w §-fic 13-ym ustawy z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876). Jemu przekłada się protokoły rozpraw i obrad wszystkich senatów.

Mianuje dyrektora kancelaryi, wybierając go z grona radców, tudzież sekretarza prezydyalnego, wybranego z pomiędzy wszystkich urzędników koncepcyjnych Trybunału administracyjnego.

3. Te posady służbowe Trybunału administracyjnego, których mianowanie nie jest zachowane Najjaśniejszemu Panu, obsadza sam Trybunał administracyjny zapomocą rozpisania konkursu.

Jeżeli jednak w czasie trwającego konkursu, lub przez obsadzenie miejsce na które konkurs był rozpisany, opróżniona będzie taka sama posada, i są uzdatnieni do niej kandydaci, zaniechać można dalszego rozpisania konkursu.

Gdy się obsadza posady zastrzeżone wyłącznie dla wysłużonych podoficerów, tudzież posady, do których takowi przyznane mają pierwszeństwo przed innymi spółubiegającymi się, zachowywać należy odnośnie przepisy szczególne.

4. Co się tyczy przeszkody z pokrewieństwa i powinowactwa między urzędnikami Trybunału administracyjnego i obowiązku osób ubiegających się o posadę wykazania w prośbie takich stosunków jeżeli się w nich znajdują; tudzież, co się tyczy wykazów uzdatnienia osób ubiegających się o służbę, w tej mierze stosowane będą przepisy ustawy o wewnętrznem urzędzeniu posad sądowych z dnia 3 maja 1853 (Dz. u. p. Nr. 81).

5. Do spraw osobowych, mianowicie do obsadzenia posad służbowych i do postępowania porządkowo-karnego przeciwko urzędnikom nie uzdatnionym na sędziów i przeciwko sługom Trybunału administracyjnego, ustanowi Prezes Trybunału tego komisją nieustającą, z sześciu członków onegoż złożoną, pod własnem lub swego zastępcy przewodnictwem, która sprawy tego rodzaju rozstrzygać będzie większością głosów.

6. Żaden urzędnik ani sługa Trybunału administracyjnego sprawować nie może urzędu swego, nie złożywszy przepisanej przysięgi służbowej.

Prezes składa przysięgę na ręce Najjaśniejszego Pana.

Od prezesów senatów, radców i innych urzędników koncepcyjnych, dyrektorów urzędów pomocniczych i adjunktów dyrekeyi urzędów pomocniczych

odbiera przysięgę prezes, od innych urzędników kancelaryjnych i sług, przełożony urzędu pomocniczego.

7. W razie zrzeczenia się posady postąpić należy podług odnośnych przepisów ustawy z dnia 3 maja 1853 (Dz. u. p. Nr. 81).

8. Toż samo tyczy się wykazów osobowo-służbowych, tamże przepisanych, z których jeden egzemplarz zachowywany będzie w prezydyum Trybunału administracyjnego a drugi u prezesa ministerstwa.

9. Urzędnik Trybunału administracyjnego uczestniczyć nie może jako przewodniczący lub radca w wymiarze sprawiedliwości a w szczególności ani wpływać na rozstrzygnięcie sprawy ani zasiadać na rozprawie lub obradzie:

1. w swoich własnych sprawach i wszystkich takich, w których pośrednio lub bezpośrednio ponieść może szkodę lub osiągnąć korzyść;

2. w sprawach swojej żony, swoich krewnych w linii wstępnej i zstępnej, swojego rodzeństwa stryjecznego, ciotecznego i wujecznego, tudzież tych, którzy są z nim jeszcze bliżej spokrewnieni lub aż do tego samego stopnia spowinowaceni;

3. w sprawach swoich przysposobicieli lub wychowawców, dzieci przybranych lub wychowawców;

4. w sprawach swoich pupilów i oddanych sobie w pieczę;

5. w sprawach swoich wierzycieli lub dłużników, bez względu czy wszystkie osoby tak w tym, jak i w 2, 3 i 4 ustępie wzmiankowane, uczestniczą w sprawie we własnym imieniu lub tylko jako pełnomocnicy albo zastępcy, bezpośrednio lub pośrednio;

6. w sprawach, w których występował poprzednio jako świadek, obrońca, doradca, pośrednik lub traktujący;

7. nadto w Trybunale administracyjnym nikt uczestniczyć nie może w rozstrzyganiu spraw, o których już w postępowaniu administracyjnym, na podstawie którego wydano rozstrzygnięcie lub zarządzenie, będące przedmiotem zażalenia, dał swoje zdanie jako referent, glosujący, rewident lub aprobant;

8. członek Trybunału administracyjnego wykluczony być ma od referowania i przewodniczenia na rozprawie i naradzie, jeżeli referent władzy administracyjnej lub urzędnik, który w sprawie rozstrzygał, zostaje z nim w jednym ze związków pokrewieństwa lub powinowactwa wzmiankowanych pod 2.

Także i urzędnicy podrzędni, uwiadomić mają swego przełożonego o związkach przytoczonych pod 1 aż do 6 jeżeli w nich zostają i prosić o uwolnienie od poruczonej im czynności urzędowej.

Kontrakty najmu lub dzierżawy, w mocy będące, uważane nie będą za stosunek uzasadniający wykluczenie podług ustępu 5-go.

10. Prezes udzielać może urzędnikom i sługom Trybunału administracyjnego urlop na sześć tygodni.

Jeżeli potrzeba dać urzędnikowi lub słudze, naraz lub w odstępach czasu, urlop, wynoszący ogółem więcej niż sześć tygodni w ciągu jednego roku, udać się należy po pozwolenie do prezesa ministerstwa.

O urlop dla prezesa starać się należy u Najjaśniejszego Pana.

O przeszkodzie do pełnienia służby, w skutek choroby lub innego przypadku nie dającego się uniknąć, uwiadomić należy Prezesa, gdy zaś ten znajduje się w takim położeniu, prezesa ministerstwa, i, jeśli on tak zarządzi, udowodnić tę przeszkodę. Nieobecność w skutek przeszkody tego rodzaju nie ma być uważana za urlop.

11. W postępowaniu porządkowo-karnem przeciw urzędnikom Trybunału administracyjnego, uzdatnionym na sędziów, stosowana będzie ustawa z dnia 21 maja 1868 (Dz. u. p. Nr. 46).

Urzędnikom nie uzdatnionym na sędziów i sługom Trybunału administracyjnego, gdyby wykroczyli przeciwko obowiązkom, które wkłada na nich urząd lub przysięga służbowa, dawać może prezes upomnienia i nagany, lub, gdyby środki te były bezskuteczne, zarządzić odciąganie z pensyi i dodatku służbowego aż do sumy należności ćwierćrocznej.

Przeciwko naganom danym na piśmie i przeciwko zarządzonej odciąganiu, dotknięty tem podać może w przeciągu dni 14 zażalenie do prezesa ministerstwa.

Jeżeli te pomniejsze skarcenia pozostaną bez skutku, lub jeżeli zachodzi ciężkie naruszenie obowiązku, niweczające zaufanie w służbie, zawyrokováć należy po przeprowadzeniu śledztwa jedną z tych kar porządkowych, okolicznościom odpowiadającą, która stosowana bywa w przypadkach takich do urzędników nie uzdatnionych na sędziów i do sług trybunałów zwyczajnych.

12. Władzę porządkowo-karną nad urzędnikami nie uzdatnionymi i sługami Trybunału administracyjnego, przechodzącą upoważnienia prezesa, wykonywa sam Trybunał a względnie komisya osobowa, ustanowić się mająca stosownie do ustępu 5, z odpowiedniem stosowaniem przepisów ustawy z dnia 3 maja 1852, Nr. 81 Cz. I. rozdział 7, tyczących się tak urzędników nie uzdatnionych na sędziów jak i sług Trybunałów. Upoważnienia, nadane tam ministrowi sprawiedliwości, służą prezesowi ministrów.

13. Wszystkie postanowienia porządkowo-karne, wygotowane na piśmie, wychodzące czy to stosownie do ustępu 11 od prezesa, czy stosownie do ustępu 12 od komisyi osobowej, zapisane będą w wykazie osobowo-służbowym (ustęp 8).

Po trzech latach nienagannego sprawowania się, ten, którego się to tyczy, prosić może o wykreślenie nagany w wykazie osobowo-służbowym zapisanej, o czem decydować ma prezes.

14. Z końcem każdego roku słonecznego, Trybunał administracyjny złożyć ma prezesowi ministrów do przejrzania i przedstawienia Najjaśniejszemu Panu wykaz czynności, któremi się w ciągu roku zajmowano, obejmujący w pierwszej części ogólny stan czynności Trybunału, w drugiej stan czynności podzielony podług ministerstw, przeciwko rozstrzygnięciom lub zarządzeniom których zażalenia są wymierzone, albo do których zakresu działania sprawy należą, nakoniec w trzeciej części, podług krajów, stan czynności z powodu zażeń przeciw rozstrzygnięciom lub zarządzeniom urzędów administracyjnych krajowych, powiatowych i gminnych.

15. Rozporządzenie to nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayer** r. w. **Glaser** r. w.
Unger r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w.
Ziemiałkowski r. w. **Mannsfeld** r. w.

